

TK, 19 april 2010 - Toespraak Lkol Huub Klein Schaarsberg tijdens de herdenkingsdienst van Korporaal der Mariniers Jeroen Houweling en Marinier der Eerste Klasse Marc Harders.

Ik heb regelmatig gezegd dat de Battlegroup daar moet zijn waar de bevolking is. Alleen dan kunnen we wat betekenen voor dit land en nog veel belangrijker voor de bewoners. Kortom buiten de poort, in het volle besef dat we daardoor risico's, noodzakelijke risico's, moeten nemen. Dat weten is echter wat anders dan geconfronteerd worden met de keiharde werkelijkheid op 17 april. Ook ik heb mogen kennismaken met het vakmanschap en het hoge moreel van 13 Infctie. Het was en is een waar genoegen te mogen samenwerken met de Mariniers. Jeroen en Marc waren, nee blijven, lid van een topeenheid en ik weet dat de cie de komende maanden nog beter gaat worden en er sterker uit gaat komen.

Op 06 april heeft de BG nog een tweetal gesneuvelden herdacht. Toen heb ik gesproken over vakmanschap, doordacht handelen en krijgsmansgeluk. Twee van de drie hebben we zelf in de hand, de derde kunnen we vaak afdwingen. Maar heel soms lukt dat niet. Helaas was dat voor jullie, Jeroen en Marc, ook het geval. Eric is zwaargewond geraakt en we gaan hem steunen in zijn weg naar herstel.

Wij verliezen in jullie een paar goede maten maar hebben elkaar. Maar Jessica verliest d'r man, Benjamin en Rafael verliezen hun vader. Albert en Hanneke verliezen hun zoon. Ik kan zo nog wel even doorgaan. Hoe dan ook, beide families verliezen een directe naaste en geliefde. Voor ons is de pijn groot, voor het thuisfront is de eeuwigdurende pijn nog veel groter.

Bij de Limburgse Jagers gebruiken we de term "Saamhorigheid en daadkracht". Het Korps heeft soortgelijke waarden. Waarden bedoeld om elkaar te helpen en te motiveren. Als het goed gaat maar nog meer als het moeilijk is. Ik weet zeker dat 13 Infctie en het Korps jullie en jullie thuisfront niet zullen vergeten en ook zullen steunen. Maar ik weet ook dat de Limburgse Jagers en de overige leden van dit Bataljon hetzelfde gaan doen.

Jeroen en Marc, een goede laatste thuisreis. Wij gaan verder met de missie die voor jullie abrupt is geëindigd.

We gaan jullie missen maar zeker niet vergeten.